

8 Разколѣхсе и твърдѣ многи самъ изнемо-  
щель : рыкамъ ѿ недоумѣніето на-сърдцето ми.

9 Господи, предъ Тебе (в) сичко желаніе мое,  
и въздыханіето мое не се скрива ѿ Тебе.

10 Сърдцето ми се смѣрава, силата ми ме  
шества : и свѣтлостѣта на-очите ми, и она не  
е сосъ мене.

11 Пріателии мои и ближните мои стоатъ сре-  
ща раната ми, и искренните мои стоатъ ѿ далече.

12 И оніа които искатъ дѣшата ми полагатъ  
(за мене) примки : оніа които искатъ злото ми,  
говоратъ лѣквниш, и побчаватсе лести сичкій день.

13 Но азъ както глѣхъ, не чѣехъ, и (бѣхъ)  
както нѣмъ, който не отвара устата си.

14 И бѣхъ както челоуѣкъ който не чѣе, и  
нема прекесловіе во устата си.

15 Защото на Тебе, Господи, упевахъ : Ты  
ще (ме) послѣдвашъ, Господи Боже мой.

16 Понеже рекохъ : дано да быха се зарадѣ-  
вали за мене : когато се подпрѣзне ногата ми,  
они се величатъ върхъ мене.

17 Защото самъ готовъ да паднемъ, и колѣ-  
та ми (в) секога предъ мене.

18 Понеже азъ ще извѣстимъ беззаконіето мое,  
ще са тѣжимъ за грѣхѣтъ ми.

19 Но вразите мои живи сѣ, шдолѣватъ : умно-  
жихасе оніа които ме ненавиждатъ неправедниш.

20 И оніа които воздаватъ зло вмѣстѣ доброто  
противници ми ставатъ, понеже то нимъ доброто.

21 Не штаки ме, Госпеди : Боже мой, не  
отдалечисе ѿ мене.

22 Прикѣрзай на помощъ моя, Господи, (Ты  
си ми) спасеніе мое.